

[Hans Thyge Jacobsen.]

Det er dog en urimelig Ting, at vi i Lovene bliver ved at skrive, at dette Beløb skal udbetales til de gamle „een Gang for alle“. Rent teknisk maa vi da have det Udtryk strøget. Det kan ikke blive ved at gaa. Hele Situationen opfordrer — som ogsaa det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen var inde paa — til, at vi snarest muligt faar den Revision af Aldersrentenyderloven, som er stillet i Udsigt, og om hvis Nødvendighed jeg forstaar at alle Partier er enige. Derfor vil jeg ogsaa ved denne Lejlighed opfordre den højtærede Arbejds- og Socialminister til at fremskynde dette Arbejde mest muligt, saaledes at vi kan blive fri for vedblivende, Gang paa Gang, at skulle yde Hjælp „een Gang for alle“.

Ragnhild Andersen: Da vort Parti den 28. November forelagde Lovforslaget om en Eengangshjælp til Alders- og Invaliderentenydere og kronisk syge, skete det med den Motivering, at Vilkaarene for de gamle og for Invaliderentenyderne var — og det er de forøvrigt stadig — under al Kritik. Vort Parti var og er stadig af den Opfattelse, at den lave Rente, som de gamle og Invaliderne faar, er ganske utilstrækkelig til at leve for, og naar de saa af og til er nødt til at købe Tøj eller Brændsel, gaar det ud over deres Levofod. De maa saa vælge, om de vil sulte eller fryse, og for manges Vedkommende maa de begge Dele. Da Regeringen ikke stillede noget Forslag om Hjælp til Rentenyderne, som rimeligt vel havde været, besluttede vi i vort Parti at fremsætte et Forslag i Lighed med det, der vedtoges i det høje Folketing i Sommer. Det var et meget beskedent Forslag. Der findes flere Kategorier af haardt ramte Medborgere, som meget vel ogsaa kunde trænge til Hjælp, men netop fordi vort Partis Forslag var saa beskedent, som det var, skulde man synes, at det ikke vilde volde Vanskeligheder. Ved Lovforslagets første Behandling udtalte da ogsaa alle Partiers Repræsentanter deres Velvilje med Hensyn til en Hjælp til de gamle og Invaliderentenyderne, men naar man her i Dag fra det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen og ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsens Side vil fremstille det saadan, at vort Forslag er blevet mødt med en ganske særdeles Velvilje — ja, det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen fremførte endda, at i mange Aar var aldrig et privat Forslag blevet modtaget med en saadan Velvilje som dette —, saa tør det vel nok siges, at det ikke er for Kommunisternes blaa

Øjnes Skyld, at Forslaget er blevet modtaget saa velvilligt — det blev endda sagt i Udvalget —, men at det er ud fra den ubestridelige Kendsgerning, at de gamles Vilkaar er misrøgtet i en saadan Grad, at Hjælp er absolut paakrævet.

Efter den Udvalgsbehandling, vi har haft, og som har taget urimelig lang Tid, er vi nu delt i to Partier, idet Venstre, de Konservative og de Radikale ikke tør betro Rentenyderne Beløbet udbetalt paa een Gang, men vil have det udbetalt i to Rater, den første nu og den anden om 3 Maaneder. Vi Kommuniste har ikke villet gaa med til at dele Beløbet i to Dele, fordi det i Virkeligheden er saa lille, at det mister en hel Del af sin Værdi, hvis det skal deles op i to Beløb paa 50 Kr. og 85 Kr. til 1. Januar og det samme Beløb til 1. April. Det vil f. Eks. ikke være meget Tøj, en Rentenyder kan købe for 50 Kr., og naar man, som de gamle og syge gør det, trænger saa haardt nu til Vintertøjet, bør man ogsaa give dem Pengene nu, saa de kan skaffe sig det, de har Brug for.

Det er blevet hævdet i Udvalget, at det Tøj, man kan faa om tre Maaneder, vil være bedre i Kvalitet end det, man kan købe i Januar, men hvis man har Brug for et Par Bukser eller en Kjole, er det ikke godt, at man skal vente til April med at købe Tøjet.

Socialdemokratiet har været enig med os i disse Synspunkter, som det er refereret baade i Dagspressen og her i Dag. Socialdemokratiet har stillet Forslag om, at hvis Beløbet endelig skulde deles, som den højtærede Socialminister meget gerne saa, at det blev, ogsaa ud fra det Synspunkt, at man vilde forsøge at skaffe Enighed i Udvalget, maatte det betyde, at Beløbet baade i første og i anden Omgang blev højere, at det blev henholdsvis 60 Kr. og 85 Kr. 1. Januar og de samme Beløb 1. April. Naar man nu her i Dag siger, at dette er Overbud, maa jeg svare for min Del, at jeg kan ikke se, der ligger noget Overbud deri, for Sagen forholder sig jo saaledes, at naar et saa lille Beløb som det, der er tiltænkt de gamle ved denne Lejlighed, skal deles i to, mister det reelt noget af sin Værdi. Det kan man ikke bortforklare, og det er der heller ingen af de ærede Ordførere, der heroppefra har forsøgt. Derfor er denne Paastand uholdbar, og derfor har vi været enige om, vi Kommuniste og Socialdemokrater, at for saa vidt Beløbet skal deles, maa det samtidig forhøjes.

Det radikale Partis Repræsentant, det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen, har